

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XVIII. Occasione contentionum, electione palatina velut necessario remedio Reges utebantur ad Ecclesiæ quietem. quod probatur variis exemplis. Libertas electionis concessa est Ecclesiæ Ambianensi ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

tarij Regis edictum dominicum observetur. Sed statim addunt in ultimo canone ut electiones Episcoporum fiant universali totius populi voto & provincialium assensu, & ut indigenæ loci eligantur. Scilicet, ut antea dicebamus, testantur de servandis canonibus; ut ne illis nocere posset aliquando quod ex jure sibi reservato Reges electiones quandoque agebant in palatio. Eadem mente Concilium Cabilonenſe habitum anno DCL. decrevit canone decimo à provincialibus, clero, & civibus suis electionem Episcopofaciendam. Ut antiquissima illa forma synodi Nicænæ exactè restitueretur, non soli Metropolitanò, ut constitutum in synodo Parisiensi, sed etiam provincialibus Episcopis cum clero & populo electionem tribuit, ut fecerat Remense Concilium. Sanè Conciliorum repetita sollicitudo non fuit omnino inutilis. Conjunctis enim cleri & populi studiis cum Regis desiderio, digni sacerdotio viri eligebantur. Sic in Modoaldo Treverensi Ecclesiæ præficiendo Rex & Dux ille æquissimus Pipinus, aliisque optimates, clerus & populus concurrere dicuntur in Modoaldi vita. Eligium Noviomensis Ecclesiæ & Audoënum Rotomagensis eodem electionis genere acceperunt anno sexcentesimo quadragesimo sexto. De Audoëno hæc verba usurpat auctor illius vitæ: *illum enim solum ea sede dignum tam Rex quam proceres itémque clerus & populus testabantur.* Nec omittendus insignis locus qui legitur in vita Theodardi: in quo, juxta Cabilonenſis Concilij decretum, Episcoporum provincialium electio cum Regis electione conjungitur, non omisso cleri & populi consensu: *Pari consensu Ecclesiæ & palatij, & unanimi applausu cleri & populi, Theodardus electus, & à Cuniberto Episcopo in Episcopum consecratus, præsedet Ecclesiæ Trajectensi,* scilicet anno sexcentesimo quinquagesimo quarto. De Farone in episcopatum Meldensem promovendo circiter annum DCLX. hæc habentur in ejus vita: *A viris religiosissimis hujus provincie missa est suggestio de eo ad Regem Clotarium, ut suo assensu præberet constituendum Pontificem in populo. Qui gratulatione digna ex hoc valde placidus, non solum consensu animum inclinavit, sed etiam fieri sine scrupulostate ulla adjudicavit.* Consensum scilicet civium Præcepto dato firmavit.

XVIII. Quandoque verò contentionum subortarum occasione Reges, necessario veluti remedio, ad Ecclesiæ quietem electione sua palatina utebantur. Quod probatur disertè ex auctore antiquo vitæ Leodegarij. *Incubuit, inquit, causa necessitatis ut*

in Augustodunensi urbe Leodegarium ordinare deberent Episcopum. Siquidem nuper inter duos contentio de eodem episcopatu exorta fuerat, & usque ad sanguinis effusionem certatum. Cùmque unus ibidem occubisset in morte, & alter pro perpetrato scelere datus fuisset in exilij trusionem, tunc Bathildis Regina, que cum Clotario filio Francorum regebat palatium, divino, ut credimus, inspirata consilio, ad memoratam urbem hunc direxit virum, ut ibidem esset Episcopus. Circa idem tempus, id est, anno sexcentesimo sexagesimo quarto, optimates & rectores palatij consilium dederunt Childerico Regi ut Landebertum præficeret Ecclesiæ Trajectensi: cui Regis imperio plebs omnis consensit, inquit auctor vitæ. Id tamen non impediēbat quin alibi eodem anno libera electio, ab Episcopis & populis facta, locum haberet ante Regis assensum, ut patet ex auctore vitæ Amati: Senecio Nononensium Episcopo è vita substracto, ab Episcopis & populis sanctus Amatus eligitur. Præfectus urbis Arvernæ fit Episcopus decreto Regis populi petitionibus annuente anno sexcentesimo septuagesimo. Defuncto Audoëno anno sexcentesimo septuagesimo sexto, cuncti Rothomagensis urbis cives missa petitione ad Theodoricum Regem, cum ejus permisso & auctoritate beatum Ansbertum sibi elegerunt consecrari antistitem. Mox: Tunc eligentibus civibus præfate urbis metropoleos, cum unanimi voto sanctorum Sacerdotum, Regis, & Principum, eligitur, trahitur, atque in palatio à sancto Lamberto Episcopo sedis Lugdunensis aliisque sanctis Præsulibus, qui ad hoc placitum convenierant, in Pontificem consecratur Ecclesiæ Rothomagensis. Hæc omnia gesta sunt juxta præscriptum Concilij Aurelianensis. Sed Lamberti illius Lugdunensis electio facta fuerat paucis annis antea juxta edictum Clotarij Regis, ut colligitur ex eodem auctore vitæ Ansberti: Defuncto sancto Genesio ejusdem urbis Lugdunensis Præsule, illico pius Rex Theodoricus & inclytus Princeps Pippinus cum proceribus palatij salubre agentes consilium, divina utique providente jussione, in præfata urbe cum unanimi ejusdem regionis populi voto Lansbertum constituerunt antistitem.

Rursus libertas electionis conceditur anno DCLXXX. Ecclesiæ Ambianensi. Audiens, inquit auctor vitæ Salvij, Theodoricus Rex Francorum sanctum Honoratum migrasse Episcopum à seculo, legatos suos direxit ad urbem Ambianicam, sanctum scilicet Antgarium Noviomensis Ecclesiæ Pontificem, ei intimans ut urbani dignum Deo sibi que salutiferum eligerent Episcopum.